

F. t. Normeringslov for Finansaaret 1926—27.

gelsens Omfang ikke kunnet undgaas, at den endelige Besættelse af de under Kommissionens Virken ledigblivende Stillinger er trukket forholdsvis længe ud. Den truine Ordning har været af en for Tjenestemændene uforudset Karakter, og den har efter Sagens Natur maattet gennemføres uden væsentlige Afvigelser, saaledes at den ogsaa har virket overfor Stillinger, hvis Opretholdelse ikke paa Forhaand var draget i Tvivl, og som Kommissionen heller ikke efter den afsluttede Undersøgelse har stillet Forslag om at ophæve. Hertil kommer endelig, at Kommissionens Arbejde i mange Tilfælde har resulteret i en Nedsættelse af Avancementsstillingernes Antal og altsaa en Foringelse af de paagældende Tjenestemænds Stilling.

Kommissionen kan derfor ikke se, at man ved at imødekomme de paagældende Tjenestemænd skaber Konsekvenser ved

Udnævnelse i andre ledige Tjenestemandstillinger efter forudgaaende Funktion eller Konstitution. Hertil maa føjes, at Spørgsmaalet, efter hvad der er oplyst for Kommissionen, kun har ringe finansiel Rækkevidde, og at det i mange Tilfælde drejer sig om Personer, der først i en fremrykket Alder og efter lang Virksomhed i Statens Tjeneste har opnaaet den paagældende Stilling, ligesom man vistnok maa indrømme, at der paa forskellig Maade er vakt Forhaabninger om, at der ved Afslutningen af Kommissionens Arbejde vil blive vist den Hensyntagen, som en Imødekommelse af de fra Tjenestemændene nu rejste Krav betyder. Kommissionen skal derfor anbefale, at der tillægges de paagældende Personer Tjenestealder i Henseende til Lønning og ydes dem Efterbetaling som udtalt i Finansministeriets Skrivelse.

(sign.) *Fris-Skotte.*